

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarčíček

září 2017

OBRAZOVÁ KRONIKA

DĚTSKÝ DEN NA MYSLIVNĚ

FOTO VÁCLAV NEČAS

SVATOVÁCLAVSKÉ HODY 2017

FOTO FILIP DVOŘÁK

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři, dostáváte do rukou třetí číslo našeho obecního zpravodaje v tomto roce. Zase Vás chceme informovat o dění v naší obci za posledního čtvrt roku. Proběhly prázdniny a v jejich době se zvládly opravy a rekonstrukce v obou našich školách. Nejviditelnější byla ta ve škole Mateřské, o tom se můžete dočíst v tomto čísle. Za poměrně důležitou považuji zprávu o digitalizaci všech kronik naší obce. Víte, že články z historie a vzpomínky pamětníků byly od počátku v našem Štengaráčku častým tématem. Věřím, že v pěti knihách Kroniky obce Šitbořice najdeme my i Vy, naši čtenáři, mnoho námětů na další články. Dosavadní praxe okresního archivu byla taková, že obecní kroniky byly na obcích sebrány a uloženy v Mikulově. Kroniku bylo možno si v archivu na chvíli vypůjčit, ale studovat ji šlo jen za přísných podmínek v tamní badatelně. To se teď určitě změní, Obecní úřad určitě bude informovat. O průběhu budování obce i o dalších plánech Vás informuje pan starosta. Je dobré a občané určitě ocení, že na řadu přichází místní hřbitov,

márnice a kolumbárium. Hlavně občané mají podíl na tom, že o naší obci se začalo mluvit v souvislosti s nakládáním s odpady. Že se rychle naučili třídit odpady, že odpady patří na sběrný dvůr a ne do příkopu za dědinou a obec nemusí zvyšovat poplatky za odvoz atd. Vypadá to, že o Šitbořicích se bude mluvit v celé republice. Už dnes jsme pro mnohé obce vzorem. Obec žije i bohatým kulturním a společenským životem. Dokládá to naše fotokronika. Dařilo se sportovcům i v zahraničí. Viz. článek hráčů v kolové. Fotbalisté oslaví v příštím roce 85 let. Pamětník to připomíná. Zajímavou cestu, spíš expedici, absolvovali mladí a píšou o svých zážitcích. Asi jsme na něco i zapomněli, ale to záleží i na Vás našich čtenářích. Musíte nám napsat.

Ve třetím čísle Štengaráčku v roce 2000 vyšel článek pana F. Vozdeckého o posledním „zalikování svatby“ v Šitbořicích. Šitbořský babinec by měl jednu prosbu, zda některý z našich čtenářů spíše čtenářek má ještě někde po babičce deníček, ve kterém jsou různá říkání, která se říkávala o svatbách nebo podobných událostech. Rádi bychom je zveřejnili.

Jménem redakce Vám přeji příjemný podzim.

Ing. Josef Zelinka

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, čas dovolených, prázdnin a teplého počasí utekl jako voda a je před námi poslední letošní čtvrtletí. Stejně jako v každém čísle bych vás chtěl informovat o probíhajících a plánovaných akcích. Zajisté jste si všimli, že již byla dokončena modernizace Mateřské školy. Ta nespočítá-

la pouze v nové fasádě, ale rozsáhlé úpravy se odehrály i uvnitř v technické části. Například kuchyně je zcela nová včetně vybavení. Podrobnější informace najdete v tomto čísle od paní ředitelky. V základní škole se o prázdninách také pracovalo, byla vyměněna okna a vchodové dveře ve vestibulu a to jak ze strany dvora, tak i hlavního vchodu. Učebny byly vybaveny novým školním nábytkem. Více se také dočtete v článku ze základní školy. Bohužel vydání stavebního povolení na rekonstrukci ulice Osvobození se protáhlo natolik, že stavba by se již do zimy nestihla dokončit. Proto jsme se dohodli, že do konce roku vysoutěžíme dodavatele stavby a zahájení odložíme na jaro 2018. Stavba nové márnice a kolumbária,

by se měla začít ještě letos. Na místním hřbitově budou také ještě letos vyměněny obě vstupní brány. Vyrábět se budou na míru v umělecké kovárně. Další, již dlouhodobě připravovanou akcí, je vodovodní přívaděč z Těšan. Stavební povolení bylo konečně vydáno a momentálně probíhá výběrové řízení, které pro nás zpracovává firma AP Investing Brno. Jedná se společnou akci obcí Šitbořice, Nikolčice a Borkovany. Termín zahájení není zatím stanoven, ale termín dokončení je nejpozději do konce května 2018. Podle plánu také pokračuje příprava na vybudování inženýrských sítí pro výstavbu rodinných domků za školou. Do konce roku by mělo být vydáno stavební povolení. S tím souvisí i přeložka vysokého napětí a předpokládám, že její realizace proběhne v první polovině příštího roku. Přesnější termín se nedá určit, neboť tato akce je v kompetenci firmy E-ON.

Vážení spoluobčané, v této době se dokončuje digitalizace kronik. Naše obec disponuje celkem pěti knihami, které zachycují paměti od roku 1927. Všech pět knih bude uloženo na DVD nosiči ve formátu PDF a bude možné si ho na obecním úřadě pořídit za symbolický poplatek. Elektronické prohlížení je snadné a přehledné, neboť lze vyhledávat podle jednotlivých roků. Jsem přesvědčen, že

při dlouhých zimních večerech to bude pro mnohé z vás zajímavé čtení.

V minulém čísle jsem vás také informoval o tom, že jsme ve finále celostátní soutěže o ekologického Oskara. Žádal jsem vás o hlasování pro naši obec. Vám, kteří jste již hlasovali, děkuji a ti, kteří jste to ještě nestihli, tak můžete do 28.9. hlasovat zde: www.energyglobe.cz. Devátého října budu u slavnostního vyhlášení výsledků v pražském Karlíně. Zda vyhraje obec Šitbořice nebo město Hronov

v naší kategorii, záleží na vás hlasujících. Celkového vítěze ze všech kategorií bude vybírat komise složená ze členů Akademie věd ČR. Záznam z tohoto galavečera bude vysílat ČT. Termín vysílání vám dáme na vědomí běžným způsobem, až bude znám.

Vážení spoluobčané, to je asi to nejdůležitější, co jsem vám chtěl v tomto vydání sdělit, přeji vám krásný podzim, vinařům bohatou úrodu a skvělé produkty z ní.

Antonín Lengál - starosta

ZPRÁVY Z OBCE

INFORMACE Z RADY A ZASTUPITELSTVA

Rada obce schvaluje rozpočtové opatření č. 4 ze dne 3. 7. 2017.

Nutno převést prostředky na družební návštěvu ze Švýcarska, která se uskuteční 8 a 9. července 2017.

MRS Šitbořice podala žádost na výsadbu zeleně podél příjezdové cesty k novému rybníku a nákup 6 kusů laviček, které budou rozmístěny v okolí rybníka. R.O. zamítla výsadbu, zeleň by byla vysazena na cizím pozemku.

MO MRS z.s. místní rybářská skupina Šitbořice, podala žádost na nákup jedné sestavy stolu s dvěma kusy laviček a dále o nákup 3 kusů samostatných laviček, které budou rozmístěny v okolí rybníka. Celková cena 28.000,- Kč. Rada obce schvaluje nákup stolu a laviček.

Rada obce projednala opravu topení klubovny v budově sokolovny. Místo dvou radiátorů stačí jeden, na chodbě v přísluší vyměnit také radiátory. Měděné přívodní potrubí namontovat na zeď, aby nebylo v podlaze a nehrozilo prasknutí a zatékání do konstrukce sokolovny. Místo 6 kusů radiátorů bude namontováno 5 kusů za cenu 43.472,- Kč.

Rada obce vybrala z nabídek nového zaměstnance Obce Šitbořice, pana Josefa Kleina, Divácká 349, bude zařazen do střediska veřejná zeleň.

Do výběrového řízení na úpravu prostoru před radnicí se přihlásili dvě společnosti Wildbach –Eko s.r.o. a Goz Garden s.r.o. Rada obce výběrové řízení zrušila z důvodu nedostatku řešení technických požadavků na zadanou úpravu prostoru (přívod elektrického proudu, vody, kanalizaci apod.). Bude provedena projektová dokumentace s rozpočtem.

Rada obce projednala a schválila rozpočtové opatření č. 5 ze dne 17. 7. 2017. Rozpočtové opatření se týká doplatku na hasičské auto.

Rada obce projednala a schválila pacht pozemků paní Marii Halasové, Nová 113, Šitbořice, na dobu pěti let. Jedná se o pozemky p.č. 1179 a 1181 za místním hřbitovem.

Spotřební družstvo COOP Jednota požádalo o pronájem pozemku na náhradní prodej po dobu rekonstrukce prodejny Jednoty od 7. 8. 2017. Rada obce schválila výši pronájmu 10.000,- Kč/ měsíc + DPH s ohledem na obecní vyhlášku o pronájmu prodejního místa v obci.

Rada obce schválila prodej hasičského auta OPEL Frontera 2,3 TD, RZ 6B7 7120, za cenu 25.000,- Kč včetně DPH, dle vypracovaného znaleckého posudku.

Rada obce přijala petici občanů Šitbořic proti pořádání rally v obci. R.O. podá odpověď písemně. Vyjádření, tato akce byla plánovaná a schválena na jednání zastupitelstva obce a to nadpoloviční většinou zastupitelů. V obecní vyhlášce o rušení nočního klidu je rally také schválena. Rada obce projednala a schválila smlouvu z JMK na příjem dotace pro hasiče ve výši 48.000,- Kč. Rada obce pověřuje starostu obce podpisem smlouvy.

Rada obce schvaluje studii kolumbária vypracovanou společností Modrý projekt s.r.o. dle varianty 5E.

PRAMOS a.s. žádá o připojení splaškové kanalizace z administrativní budovy do ČOV obce Šitbořice. Předpokládaný objem splaškové vody je 4 000 m³ za rok. Zástupci rady obce a PRAMOS a.s. provedou prohlídku na místě samém za účelem zjištění skutečného stavu.

Ředitelka MŠ žádá o převod FP ve výši 760 000,- Kč určených na zařízení kuchyně do investičních.

Rada obce byla seznámena s výroční zprávou diakonie ČCE – středisko BETLÉM za rok 2016.

Společnost T- Mobile podala výpověď nájemní smlouvy č. 62267A ze dne 24. 11. 2000 o zřízení věcného břemene u Nové školy.

Společnost EON Distribuce a.s. předložila návrh smlouvy o smlouvě budoucí č. 1030039595/001 na zřízení věcného břemene se jedná o přípojky elektřiny na ul. Rovinka – pan Konečný. Rada obce schvaluje návrh smlouvy a pověřuje starostu podpisem smlouvy.

Rada obce projednala žádost o prodloužení nájemní smlouvy a schválila pacht pozemku pana Antonína

Peštála, Domaníny 104, Šitbořice, na dobu pěti let. Jedná se o pozemek p.č. 525/1 o výměře 40m².

Rada obce schvaluje žádost o výpůjčku místnosti ve staré škole pro hudební skupinu Akord, k uskladnění hudebních nástrojů a vybavení.

Rada obce projednala a schválila záměr na pacht a pronájem pozemků pana Pavla a Jany Sáčkových, Divácká 687, Šitbořice, na dobu pěti let. Jedná se o pacht pozemků na p.č. 2539/1 o výměře 470 m² a na p.č. 2539/2 o výměře 134 m² a pronájem pozemků na p.č. 2537/1 o výměře 238 m².

Rada obce schválila nákup vybavení do klubu maminek s dětmi na staré škole dle specifikace Ing. Terezie Matýškové ve výši cca 20 000,- Kč.

Rada obce projednala a schválila doplnění povinných údajů na portálu obce Šitbořice v části Příjem žádostí a dalších podání, týkajících se podávání petic následovně: Doplnit „Petice vyřizuje rada obce nebo zastupitelstvo (v závislosti na tom, komu je adresována) ve lhůtě do 30 dnů písemně s uvedením stanoviska.“

*Milan Němeček
místostarosta*

Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

OPRAVY V MŠ

V rozpočtu na rok 2017 jsme obdrželi finanční prostředky ve výši 1 918 000,- Kč na opravy. V jarních měsících bylo provedeno výběrové řízení na zhotovení fasády, opravy kuchyně a vybavení kuchyně. Vítězné firmy byly: „Zednické práce“ Jan Navrátil, Jiří Tomanec, Pavel Relich Šitbořice a Pro Gastro Hustopeče. Vybrali jsme vždy nejnížší cenovou nabídku. Opravy se realizovaly po dobu hlavních prázdnin.

Všem firmám patří poděkování, že všechno zvládly tak, aby mohl být zahájen nový školní rok.

Co všechno se za 2 měsíce zvládlo?

Částečné zateplení budovy, fasáda, výměna okapů, osvětlení budovy, celková rekonstrukce a modernizace kuchyně.

Opravená MŠ

Foto Z.Lengál

Nová kuchyně včetně vybavení

foto:Z.Lengál

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK

Byl zahájen v pondělí 4. září celodenním provozem. Letos je v MŠ ve třech třídách 71 dětí, nastoupilo 26 nových dětí, převážně tříletých, některé mladší tří let. Kolektiv zaměstnanců zůstává stejný. Co nás čeká v nejbližší době? Vítání dětí, divadlo, ekologická vycházka, drakiáda, pod-

zimní hry, vystoupení na besedě s důchodci, pracovní dílna pro rodiče a děti a mnoho dalšího. Všem dětem přeji hodně hezkých chvil strávených s námi a se svými kamarády v naší krásné mateřské škole.

Miroslava Kominacká

OKNA ŠKOLY DOKOŘÁN

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

K začátku školního roku vždy patří informace o nových prvňáčcích. Letos do prvního ročníku nastoupilo 27 dětí a jsou naší nejpočetnější třídou. Třídní učitelkou je paní učitelka Mgr. Helena Rýznarová. Celkově se nám zvýšil počet žáků na 179 a oproti roku 2012 je to nárůst o 33 žáků. Letos se naplno projevila tendence zvyšujícího se zájmu o školní družinu. Škola vyšla vstříc všem zájemcům a otevřela i třetí oddělení školní družiny. Tím, že se nám zvedají počty žáků v nižších ročnících, jsou od letošního roku třídy s vyšším počtem žáků (nad 24) na výuku angličtiny děleny na dvě skupiny. Ve školní jídelně naše kuchařky vaří obědy pro 160 dětí. Paní kuchařky zpestřují jídelníček trendovými potravinami, které splňují náročná kritéria zdravé výživy.

Jsme jednou z mála škol, kde se kroužky vyprofilovaly na takovou úroveň, že žáci dosahují národních úspěchů, zejména ve sportu. Rovněž není běžné, aby škola měla osmdesátičlenný pěvecký sbor. Jen si představte, že každé druhé dítě zpívá ve sboru a úplně každé dítě si může vybrat z nabídky kroužků: klub zábavné logiky a deskových her, čtenářský kroužek, keramický kroužek, doučování, dyslektický kroužek, softbal a beeball, příprava na přijímací zkoušky, sborový zpěv, vokální kroužek, anglický jazyk, gymnastika, hra na klavír, Všechnálek, edukativní skupinky pro předškoláky aj.

Škola nadále vzdělává žáky podle Školního vzdělávacího programu s motivačním názvem „Vzdělání na dlaní“. Vycházíme z pozitivního přístupu k žákům, povzbuzujícího hodnocení a vedení dětí ke slušnému chování a zodpovědnosti. Stále klademe důraz na základní projevy slušnosti – pozdrav, slušné požádání, poděkování, neskákání do řeči, naslouchání druhému.

Od nového školního roku bude naše škola využívat elektronickou žákovskou knížku. K této modernizaci jsme přistoupili, abychom rodičům umožnili průběžné sledování klasifikace v jednotlivých předmětech. Rodiče a žáci si tuto formu mohli vyzkoušet už v minulém roce. Sami si mohou sledovat průběžnou výslednou známku v každém předmětu. Přestává být pro žáky problémem zapominání ŽK a rodičům se otevírá možnost dvojího sledování školní práce svých dětí – v sešitech uvidí všechny známky a z čeho je dítě hodnoceno a navíc elektronická žákovská knížka ukazuje důležitost konkrétní známky (např. jednička z pololetní písemné práce je za více bodů, než jednička z krátkého testu).

Velké poděkování patří zřizovateli. Obec základní školu průběžně finančně zabezpečuje a zvláště v letošním roce jsou změny hodně vidět. Po prázdninách našli žáci

v učebnách úplně nové lavice i židličky za 207 tisíc Kč. Radost všem udělalo dovybavení sportovního víceúčelového hřiště vedle tenisových kurtů za 304 tisíc Kč a máme nový krásný vstup do školy – proběhla kompletní výměna stěn oken a dveří za 591 tisíc Kč. Dále byly provedeny práce: výměna podlahových krytin (85 tisíc Kč), zateplení boční stěny budovy školy ze strany školního bytu (63 tisíc Kč), výměna oken - dílny, kuchyň (58 tisíc Kč), malování tříd a učeben v průběhu hlavních prázdnin (11 tisíc Kč). Jak vidíte, celkové náklady na modernizaci školy se vyšplhaly nad 1 319 000 Kč. Vážíme si trvalé péče zastupitelů obce o prostředí při vzdělávání dětí.

Všimli jste si kolik spoluobčanů je aktivních a ochotných podílet se na veřejných akcích?

Nebýt těchto dobrovolníků z místních spolků a organizací, přišli bychom o zajímavé aktivity, zážitky a pospolitost.

ORP Hustopeče, garant dotačních programů našeho regionu, se letos při vyhlašování témat zaměřil právě na podporu spolupráce a regionální soudržnosti. Přihlásili jsme se do programu, domluvili se s místními hasiči i obcí, vypracovali projekt a získali dotaci 30 tisíc Kč na pořízení dětských hasičských proudnic a prvky branných disciplín k využití pro hasiče i školu. V neděli 10. září jsme v areálu školy připravili pro naše občany i okolní obce celodenní akci „S hasiči se učíme pro život“. Přišlo se podívat téměř 500 dětí a dospělých a rozhodně se naplnil cíl akce – připravené disciplíny strhly všechny děti k aktivnímu zapojení a program byl tak pestrý, že bohatě naplnil celý den. Pro děti byly připraveny vzdělávací, lanové a překážkové disciplíny, hašení domečků, ukázky stříhání auta a střelního mistra, vyprošťování zraněných osob, zdravotní resuscitace a polední animační program. Velkou atrakcí byly slackline, hasičská štafeta, do které se zapojily i celé rodiny, sjíždění na zavěšeném laně a bezkonkurenční byla pro děti pěnová párty na závěr.

Děkujeme místním hasičům, hasičům z Klobouk a Hodonína, stálým sponzorům školy – místní firmě Pramos a Zemědělskému družstvu, Obci Šitbořice a pracovníkům školy za podporu školy a organizování akcí. Díky obdivuhodnému přístupu dobrovolných hasičů se nám podařilo vytvořit úspěšnou vzdělávací akci, na které jsme se všichni společně cítili dobře a věříme, že budeme v této spolupráci pokračovat. Tato neděle rozhodně přispěla k příjemnému začátku nového školního roku.

PaedDr. Jarmila Novotnáková

SOFTBALLOVÝ KROUŽEK 2017/2018

I v novém školním roce bude probíhat školní softballový kroužek s přesahem do klubových soutěží (SK Sever Brno). Tréninky pokročilých budou vždy v pondělí od 14:00 do 15:30 a v pátek od 14:45 do 16:30. Tréninky mírně pokročilých a začátečníků vždy v pátek od 13:15 do 14:45. Tak jako v posledních dvou letech pořádá naše ZŠ ve spo-

lupráci s SK Sever Brno celostátní sportovní akci „Beeball day“. Tak se koná ve státní svátek dne 28. 9. 2017 od 10 do 12h. Na programu budou soutěže pro děti na prvním stupni - házení, běhání, chytání, atd. spojené s pálkovacími sporty, kterým se na naší škole intenzivně věnujeme.

Mgr. Tomáš Mottl

KULTURNÍ KOMISE

ZLATÁ SVATBA

V sobotu 16. září 2017 oslavili manželé Marie a Jan Fraňkovi zlatou svatbu.

Touto cestou jim ještě jednou přejeme do dalších společných let hodně štěstí, zdraví a rodinnou pohodu.

Jarmila Cagášková, předsedkyně kulturní komise

Foto: J. Franěk

BÝVALO LEPŠÍ POČASÍ?

Letošní počasí nás již mnohokrát překvapilo, ať to byl jarní mráz, sucho vysoké teploty, kroupy a to ještě není rok u konce. Podívejme se do kroniky, jak počasí trápilo Šitbořice před 90ti lety v roce 1927.

22. července byla tak velká bouřka a krupobití, že bylo všechno potlučeno. Způsobila i velikou povodeň. Most přes potok pod dědinou nestačil odebírat vodu a voda se vylila na „zahájiska.“ V dědině brala lidem uhlí, dřevo, drůbež apod. Nadělala mnoho škod. Obilí, co ještě stálo nebo leželo na pokosech, bylo téměř úplně vytlučeno a lidé pak chodili zrní metlou smetat. Při bouřce byl tak silný vítr, že jednoho starého muže, stařeč-

ka Ludvíka Lejsky, zvedl do výšky a mrštil s ním o zemi i ze žitným panákem, do kterého se stařeček schoval. Jedna dělnice ze Šitbořic byla raněná bleskem v Nových Dvorech. Ta se schovala v kůlničce, kterou vítr rozmetl. Bouře se přihnala ke třetí hodině a za chvíli po ní se přihnala druhá neméně tak prudká a velmi deštivá. Od těch dob ještě takové bouře nebylo. Toho roku se 14. srpna konalo svěcení pomníku padlým vojínům v I. Světové válce. Zbudovali jej Šitbořští občané z vlastních dobrovolných sbírek. Slavnost byla velmi pěkná, přitomno bylo celé okolí.

Josef Zelinka

PLÁNOVANÉ AKCE

- 29. 9. 2017 od 18 hod. v orlovně přednáška paní Věry Sosnarové
- 1. 10. 2017 ve 14:30 a 15:00 vítání občánků
- 12. 10. 2017 ve 12 hod setkání se seniory
- 21. 10. 2017 - Uklidíme Česko - začátek ve 13h, sraz u bytovek (ul. Družstevní)
- 20. - 21. 10. 2017 volby do Poslanecké sněmovny
- 3. 12. 2017 (1. Adventní neděle) rozsvícení vánočního stromu u orlovně

SERIÁL O BYLINKÁCH

ŠÍPKOVÉ PLODY

Zářivě oranžové šípky představují tradiční plody podzimu, v pojetí starých Řeků jde dokonce o božské plody. Botanicky se jedná o plody (souplodí) růže šípkové. Šípky jsou od pradávna součástí lidového léčitelství. Působí jako prevence proti infekcím. Pomáhají při nachlazení, ale také při onemocnění ledvin či cév. Jsou prospěšné pro hormonální nebo nervový systém. Šípky utužují zdraví, i to psychické. Posilují imunitu i nervy. I proto máme nějaké šípky vždy doma v zásobě. Obstarat si šípky, právě v těchto podzimních dnech, není problém.

Šípková růže roste na mnoha mezích. Šípky můžeme trhat podél cest a na lesních lemech. Dozrávají právě nyní. Nenáročný keř nese pichlavé trny, ale také léčivé šípky s vysokým podílem vitamínu C. Ve složení šípků nechybí ani provitamin A, některé vitamíny skupiny B a vitamín K. Účinné látky šípky předávají v mnoha různých podobách, třeba jako šípkový sirup, marmeláda nebo víno. Asi tím nejoblíbenějším způsobem, jak využít prospěšné vlastnosti šípků, je šípkový čaj.

Domácí šípkový čaj

Šípkový čaj je užitečným pomocníkem v době nachlazení, ale také v době podzimní únavy. Uplatní se i jako pomocník pro pevné nervy. Pro přípravu čaje se dají využít čerstvé či sušené šípky, bude potřeba asi hrst šípků na půl litru vody.

Čaj se připravuje buď povařením celých šípků, nebo šípků rozdrcených, například v hmoždíři. Pokud vaříme celé sušené šípky, nejprve je necháme přes noc odstát ve vodě. Pokud šípky nejprve drtíme, stačí je nechat odstát cca půl hodiny. Po odležení ve vodě se šípky přivedou k varu, povaří se asi 2 minuty a následně nechají luhovat po dobu si 15 minut. Takto připravený čaj si ponechává maximum cenných látek z šípků.

U drcených šípků je velmi důležité čaj před podáváním scedit přes husté sítko, bavlněnou látku či papírový filtr. Plody šípků uvnitř totiž obsahují velmi jemná vlákna, která mohou dráždit sliznice. Těch se musíme zbavit.

PŘÍSPĚVKY OBČANŮ

ŠITBOŘSKÁ ŠVADLENKA

Ráda bych se s vámi podělila o krátkou vzpomínku na moji babičku, šitbořskou „švadlenku“, paní Marii Kaňovou, rozenou Krupičkovou, která má nemalou zásluhu na zachování našeho kroje. Mnoho z vás obléklo kroj, který prošel jejíma rukama, možná aniž byste o tom věděli. Babička se narodila v roce 1900, vyučila se švadlenou u tetičky Vozdecké v Němčičkách a tomuto řemeslu se věnovala celý život. V poválečných letech si nový kroj prakticky nikdo nepořizoval, protože nebylo z čeho a za co. Každý chodil v tom, co měl doma. Ale po čase přece vznikla potřeba nahradit staré, obnošené části, a tak babička ušila první kordulu a postupem času celý kroj. Sehnat vhodný materiál nebylo vůbec jednoduché, ze začátku se přešivalo kde co.

Když si vybavím babičku, tak sedí na svém místě za stolem v kuchyni nebo u šlapacího šicího stroje, který stál hned vedle, a něco šije nebo vyšívá. I když zrovna neměla žádnou zakázku, vyráběla do zásoby kytičky z růžové nebo modré stuhy na nedělní zástěrky, věnečky na sobotní zástěrky, vyšívala légy, kapsičky a límečky na chlapecké kordule. Ráda jsem se jí dívala pod ruce, jak vznikají všechny ty krásné věci. A babiččin košíček plný blyštivých korálků,

flitrů, port a nejrůznějších ozdob, to bylo pro malou holku něco přenádherného. Vzpomínám si na okamžik, kdy jsem přišla do kuchyně a v duchu jsem se podívovala, proč to mladé děvče klečí u nás na zemi. Ale to jen babička brala míry na nový kroj a takto se měřila správná délka sukní, od pasu na zem na klečící postavě. Když se celé dny díváte, jak někdo vyrábí tak krásné věci, nedá vám to a chcete to taky zkusit. Od šicího stroje mě babička držela dál. Ale k vyšívání mě vedla od malička, učila mě přesnosti, aby jeden steh byl jako druhý, abych nit moc neutahovala...

Babička zemřela v roce 1986, když mi bylo 17 let, a tak mi toho, bohužel, nestačila moc předat. Možná i kvůli mé mladické pýše, že starý člověk přece ničemu nerozumí. Jak ráda bych se jí teď na spoustu věcí zeptala. Ale tyto krásné dětské vzpomínky stačily k tomu, abych i já v sobě objevila lásku a úctu ke kroji a k práci s ním. Záleží mi na zachování typické podoby našeho kroje i pro další generace, a tak bych ráda sesbírala všechny ty staré vzory šitbořské výšivky, které se vyznačují jednoduchými, různobarevnými květy a lístečky, v kombinaci s flitry a korálky. Pokud někdo máte doma chlapeckou kordulu, o které víte, že ji vyšívala moje babička, budu ráda, když mi dovolíte, abych si ji vyfotila.

Co bude se šitbořským krojem dál teď, když i mojí tetě, paní Lejskové, docházejí síly? Práce s krojem není o velkém výdělku, je o lásce a úctě k odkazu našich předků. Ale jsem optimista. Věřím, že pokud budou mít mladí lidé stále touhu obléknout se do kroje a užít si tu jedinečnou příležitost být stárkou/stárkem, řešení se najde.

Snad jsem některým z vás svou osobní vzpomínkou na chvílečku připomněla člověka, který tu už s námi sice dlouho není, ale který pro mě vždy znovu ožívá v každém hodovém průvodu, je uprostřed toho všeho tance a zpěvu. Anebo jste si možná vzpomněli na svoji babičku... Při jaké příležitosti pro vás ožívá?

Eva Novotná

Hody, ročník asi 1961

foto zaslal A.Karmasin

Ročník 1938

POSEZENÍ U BURČÁKU

Šitbořičtí zahrádkáři uspořádali první ročník posezení u burčáku se soutěžní ochutnávkou gulášů, které vařily další zájmové spolky. Tato akce, proběhla přes nepřízeň počasí v sobotu 16. 9. 2017 od 14.00 hod v sokolovně. Účast jako vždy slabší, je to možno přičítat špatnému počasí, ale krása celé akce vynahradila menší účast. Burčák byl dobrý, správně nasládlý a dobře pitelný. Guláše do soutěže vařili šitbořičtí hasiči a také rybáři. My návštěvníci jsme mohli tedy ochutnat tři guláše a hlasovat pro jeden nejlepší. Po sečtení hlasů vyšel jako nejlepší guláš šitbořických rybářů, který vařili Zdeněk Konečný a Radim Řáčák. K poslechu a pohodě zpíval a hrál mužácký sbor Švarcavan z Nosislavi. S nočními hodinami akce končila. Já jako návštěvník musím všem pořádajícím poděkovat za snahu a ochotu a přát si, aby takových akcí bylo v naší obci více.

Milan Němeček

Vítězové „soutěže o nejchutnější guláš“ - rybáři

foto: M.Němeček

VYSVĚTLENÍ ČERVNOVÉ HÁDANKY

Jedná se ulici Pekařskou.

Po zjištění určitých skutečností se omlouvám za nepříliš vhodný výběr textu z jedné písničky. Jedná se o část: „kdyby naši páni, povolení dali“, což nesouvisí s realitou.

Antonín Blaha

FOTOHÁDANKA ZÁŘÍ

Poznáte fotbalisty na fotografii z roku 1952?

Odpovědi posílejte na redakce@stengaracek.cz

NEUŠLO NAŠÍ POZORNOSTI

BABETTA GANG 2017 - CESTA KOLEM REPUBLIKY

MOTTO: BABETTÁM ZDAR!

Rok před vyjetím se Rošťa s Dejvem dohadovali nad pivem na veteránském srazu, jestli by šlo jet okolo republiky na „Pařízkovi“ z 50tých let. Jedinou překážku mě tehdy připadalo sehnat dostatek strojů, jelikož po veteránech byl nějaký rok shon. Natož v dobrém stavu. Cena taky hrála roli. Nakonec mi volal Rošťa někdy ve tři ráno, po Silvestru, ve značně podroušeném stavu, že teda jedou, ale na Babettě... „Není to kolo, ani motorka. Je to prostě Babetta.“

Gang:

Rošťa – klasická (původní) metalíza

David - modrá

Zdeněk – Růžovka (nečekaně růžová)

Erik – Kuře (žlutá)

Milan - šedá

Mirek – Žabička (zelená)

Technické údaje: 2 takt, 1 válec, 49ccm, spotřeba cca 2 litry/ 100km

Týden před odjezdem jsme měli předvýjezdový meeting. Tam bylo řečeno, že náš doprovod s autem nepojede – nedostal dovolenou. První průser. :-D

Veteránský sraz 2 dny před odjezdem byl neskutečný úspěch. I přes obrovskou konkurenci nádherných motorek byl o Babetty velký zájem. Viz video:

<https://www.youtube.com/watch?v=5DSVkv1yY&feature=share>

Den předem jsme se sešli na rozlučku na sokoláku. Nad bečkou limonády (ne, není to fór ani šifra) jsme se loučili. Panovala dobrá nálada. Většinou si přísedící obdivně prohlíželi mašiny a pak s nechápavým výrazem a kroucením hlavou optimisticky komentovali:

„Nechápu. Jste blázni.“

„Já bych na tom nejel ani do sámošky.“

„Stačí se na to podívat a nikam se mi nechce.“

Rošťa: „Hoši, zítra to začne. To jsme ani netušili, že to dojde tak daleko.“

Objevili se i poznámky typu: „Pojedeme na Vranov do kempu, týden budeme chlastat a pak pojedem zpátky.“

Kvůli chybějící safety káře jsme přehazovali náhradní díly, 1 celý motor, tašku s vercajkem, mazání, oleje a kanistry s benzínem, jak se to komu vešlo. Největší zlo jsem poznal večer u plotového stolečku na zahradě. Flaša slivovice padla jak nic.

1.den, Šitbořice

Ráno budíček od papouška. Přesně v 8:00 pískal melodii jak ze starého telefonu. První závada byla hned ráno. Mira měl v nádrži kus rzi, který mu ucpal přívod paliva. Na poslední chvíli se ještě někteří loučili a nechtěli nás pustit. Asi se báli, že už nás neuvidí. V prvním kopci byl vidět rozdíl váhy jezdců. Budu rychlá motospojka. Zdenál se před Roštovým barákem prakticky zastavil.

Projíždíme jižní Moravou směr Znojmo. Pak se stočíme na Jindřichův Hradec. Fouká silný boční vítr, je pod mrakem. Panuje výborná nálada. A lidi mávají, smějí se a nechápu. Šest magorů. :-D

Na žlutá trika se lepší veškerý hmyz v dosahu. Ale jdeme krásně vidět. V 11:45 přesně, stojíme před jadernou elektrárnou Dukovany.

„Atom ne! Atom ne!“ skandoval vychytený Rošťa při pohledu na chladicí věže. Malá svačinka od Milana, protáhnout ztuhlé zadky a jedem dál na Telč. Kochám se krajinou a všechno je mi jedno.

Foto: E.Hübel

Občas nás vyleká řinčení či podivné klepání motoru.

Erouš: „Nějak mi v tom motoru klepe.“

Dejv: „Jede to? Jede! Tak to neřeš!“

Za Rouchovanama nám klekla Rostřova stará navigace a celá poctivě natukaná trasa se smazala.

Dejvova taška s vercajkem, co ji vezu v kastlíku, při každém vjetí do díry, rachotí jak vlak na mostě. Rostřovi se neustále restartuje GPSka. Musíme kvůli tomu často stavět. Málem nás všechny smetl hasičák. Jel jak prase. Babetta nebyla konstruována na dlouhé vzdálenosti. Je proto životně důležité měnit polohy sedu jinak vám upadne zadek.

Pojmenoval jsem je:

1. Základní - cyklista
2. Jogín - jako skútr
3. Paní radová - nalevo i napravo
4. Enduro – ve stoji
5. Spacák na kastlíku

V 15:15 v Telči. Dáme oběd. Pro cizince jsme největší atrakce. Jsme od sluníčka rudí jak raci. Za Telčí nás chytl první déšť. Ještěže se podělala GPSka, jinak by jsme vjeli do té nejhorší části. U Senotína přes úzko kolejku, zastávka u rybníka. Vysočina je krásně zelená. Jako ve Skotsku. Kemp máme za Stráží nad Nežárkou. Příjezd kolem 19hod. Ubytování v „psích boudách“ slovy Rosti, bych ještě přežil. Umývárka bylo to, co mi dělalo vrásky. Sprcha plná komárů, much a jiné havěti. V životě jsem neviděl tolik křižáků na jednom místě zároveň. Vypadají dobře živeni. Radši jsem se jel projet do městečka a udělat pár fotek v šeru zapadajícího slunce.

2. den, Stráž nad Nežárkou

Kolem čtvrté ranní začalo pršet. Měli jsme celou noc otevřené dveře, páč se to vedro jinak nedalo. Ještě, že jsme si dali na kabele nepromokavé přehozy. Zima není. Ke snídani utopence s buchtou. V 8 hodin ráno jsme vyrazili. Sotva jsme se dali na okresku, začalo pršet. A pořádně. Pak mě došlo palivo – přepnul jsem na rezervu. Vzápětí klekl Zdeněk a pak i Rostřa. Hledali jsme po mapách benzínku – nejbližší byla ve Stráži nad Nežárkou. Uděla-

li jsme 22 km kolečko, abychom se zase vrátili. :-D (čas 9:20)

2. etapa byla jízdně hodně zajímavá. Lesní cesty a cestičky malebnou krajinou, plné děr a kaluží. Nuda rozhodně nebyla. Fouká silný studený vítr. Místa jsou poryvy tak silné, že se Babetty skoro zastavily. Nejvíce je to cítit u rybníků, kterých je tu všude plno. Občas se nechytala navigace, tak jsme kroužili po dědině pro pobavení místních pořád dokola jak pitomci, dokud se nechytla a my mohli jet dál.

Tábor. Stojíme na kopci nad městem. V dálce pozorujeme bouřku, do které máme jet. Město jsme profrčeli skrz celý starý střed. Dnešní den je ve znamení četných přeháněk. Jednomu dešti se vyhneme, abychom v zápětí vjeli do dalšího. Že jsem si blbec nekoupil ty nepromokavé kalhoty. Sotva mě tepláky uschnou, tak zase prší. Kluci jsou v suchu. Dali jsme pauzu na autobusové zastávce kousek za Táborem. Je tam zajímavá silnice vedoucí skrz letištní dráhu. Říkal jsem si, co tam dělá značka pozor na nízko letící letadla.

V Jistebnici obídek. Prší. Větrém popadalo několik Babet.

Jedeme lesem. Zapadající slunce vytváří zajímavé stíny. Nejdřív jedeme hodně nahoru, pak dolů. Cesta je super klikatá. Dole nebo na špičce vždycky počkáme na ostatní. U Orlické přehrady nám jedno prasátečko málem srazilo Milana. Předjíždění do kopce před zatáčkou - magor. Objíždíme hrad Točník a Žebrák. V kopci mi začal ujíždět zadek, tak jsem slezl. Píchl jsem kolo. Zadní. Hurá. Nahoru jsem tlačil. Oprava cca 20min, za přihlížení jednoho místního dědy.

Příjezd v 21hod. Zmrzlej jsem řádně. Kluci nadávali. Kemp v Jesenici – pedofilův ráj. Samá lolitka. Hospoda nevaří, toť nemilá zpráva pro naše vyhládlé žaludky. Borec to neřeší – je tam na brigádě. Ach jo. Předkrm hospodský: pivo, křupky a brambůrky. Pro hlavní chod jsem musel jet na benzínku, jelikož jsem jediný nepil. Bagety jsem jim dovezl až ke stolu.

„Objednal si někdo pizzu?“

Večer u piva.

Milan: „Příští rok s váma nikam nejedu.“

Rostá: „Cesta je cíl Milane. Chápeš?“

Erouš: „Je to o tom, že si užíváš cestu... Pokud teda zrovna nebolí prdel.“

3.den, Jesenice

Mira v 7 ráno vytahoval kluky z postele.

„To bylo keců, jak vstanem brzo! Hoši v 8 ráno odjezd!“

Z chatky se chraplákem ozvalo: „Jdi do prdele!“

V Rakovníku červená vlna. Lidi si nás fotí. Všude. Za měsícem je brutální stoupák. Je 20°C, lehce pod mrakem. Těžce zrádné počasí. Zastavíme - teče pot, jedeme – zima jako prase. Fouká studený vítr.

Kvůli časové tísní jsme museli jet mimo původní trasu. Přes Prahu. Úspora cesty cca 10 kilometrů. Chtěl jsem fotku u koňa, protože Babetta na Václaváku ještě nebyla! :-D Ale jet přes špičku do centra se nikomu nechtělo. Mně teda taky ne. Potřebovali jsme se dostat na druhou stranu Vltavy.

Přívoz měl pauzu a nehodlal vstát od piva. V Roztokách není široko daleko most nebo lávka. Jen přívoz.

Dejv: „By mě nenapadlo, že budu jezdit po Praze a hledat mosty. To tady šoupnu do řeky a pojedu dom vlakem!“ rozčiloval se.

Nechtělo se nám čekat, tak jsme jeli prubnout Prahu. Nakonec jsme se stejně vrátili, protože byl šílený provoz. Zdržení u přívazu přes hodinu. Převozník měl starého psa, který vždy vyskočil na břeh a kontroloval cestující. Pak si sám skočil zpět do lodě. Všechny 6 Babett najednou. Líbeznice benzínka – Zdenál urvaný spojkový řemen. Nejdřív mu v tom rachotilo a pak už se vůbec nerozjel. Mladá Boleslav – muzeum Škodovky. Prší. Máme tři hodiny sekeru.

Recepční nás uvítala: „Máte trochu zpoždění...“

„My víme...“ jednohlasně Muzeum bylo krásné. Škoda jen, že jsme dojeli 45min před zavírací. Nebyl čas si pořádně vychutnat exponáty.

Zdeňkovi zase zlobí spojka. Prokluzuje a nechce řadit na dvojku. Mezitím, co se Dejv s Rostou vrtali v motoru, prošla kolem recepční z muzea. Zastavila se a obdivně pozorovala naše stroje. „Vy jste fakt dojeli na Babettách?!“ Taky tomu nevěřila.

Pořád jsme lízali okraj fronty. Z nebe padaly provazce vody, které našťěstí padaly jinam. Bylo vidět, jak všichni nenápadně kontrolují směr větru a naší cesty. Pak se cesta najednou stočila na lesní cestu přímo do prostřed bouřky. Během chvíle byla úplná tma. Kolem nás mlátily blesky, až to rvalo uši. Kdyby se nám něco stalo, tak nás najdou až za týden. Jeli jsme krokem. Déšť jako kráva. Cestu označovalo pouze Rostovo zadní světlo. Bylo jedno, že mám nepromokavou bundu, mokrej jsem byl i tak. Na zahřátí jsem si zpíval „Je léto a já všechno v p... mám! A tak si zazpívám...“ (Rybičky 48 - Léto)

Naštvaný jsem byl, že se mi ani točit nechtělo, což mi pak Rostá vytknul.

Na cílové místo v Milovicích u Hořic jsme přijeli za nádherného západu slunce podkresleného dvojí duhou. Kompletně mokří a zmrzlí. Romantika jak prase. Všechny věci hodit na sušák. Zdenál to nedobrzdl a napálil zezadu do Milana.

Večer přišla vichřice s deštěm. Babetty jsme schovali pod každý zastřešený prostor. Milan seděl u stolu ani nedutal. Jen upřeně hleděl do jídeláku. Pak mlčky zvedl telefon. „Jestli ještě někdy budu chtít jet někam na Babettě, tak mě dej po čuni a zamkni mě do sklepa! Miláčku, už budu hodnej... Přijed' si pro mě!“

Ti, co celou dobu nejvíc remcali, najednou (po bouři) otočili a začali plánovat příští cestu na Slovensko. Jsem zvědav, jak dlouho jim to vydrží.

4.den, Milovice u Hořic

Slabý vítr, zataženo. 14°C

Nikomu se nechce z postele. Test strojů. Všechny namazat a prohlédnout. Zdenálova Růžovka netáhne a vydává klepavý zvuk. Poklidná snídaně ze samošky a rychlý meeting nad meteo mapou. Dnes bude zima a větrno. Mokrý ponožky a tepláky se vyfoukají na těle cestou. Nic jiného nemám. Ještě, že jsem zvyklý z potápění.

Další defekt. Zase já. Sakra. Hřebík 70ka. Já už se na to... „Erik „píchač“, protože je mladej, tak píchá.“ Dejv Super rozbombená cesta. Nešla projet dál – museli bychom jet 12 km navíc. Borec s Tatro a kamionem zatarsily cestu. Rostla se dovolil dělník a protáhl se mezi nákladákama. Jel dál. Řidiči naskočili do aut a uhnuli. Hodně hrál roli stádový efekt – leccos nám odpustí. Kdybychom jeli na cestovkách, tak nás pošlou do háje. Armáda by měla zakoupit pár Babett, jako lehké průzkumné vozidlo. Průjezdnost terénem vynikající. : -)

Z odpadkového pytle a elektro pásky jsem si udělal chrániče na těžce zkoušená, promrzlá kolena.

Mira se zničehonic zastavil. Zůstal jsem tam s ním. Dejv nás dojel v zápětí. Sklíčeně se zatvářil, oddechnul a hned chňapnul po vysílačce.

Dejv: „Tady Orel. Orel volá poštolku. Poštolko, ozvi se!“ z vysílačky jen šum. „Poštolko! Mira nejede!“

Milan: „Ještě ho prozvoň.“

Dejv: „Poštolko! Ty k....o! Jestli to nezvedneš, tak v noci umřeš krutou smrtí bongo bongo!!“

No, váleli jsme se smíchy.

V kopci za Ústí nad Orlicí se Milan zastavil. Zastavili jsme. Naštěstí to byla jen zašpiněná svíčka od oleje. Čím se víc blížíme Moravě, tím víc je sluníčka.

Při projíždění Šternberkem na nás mávnul policajt u silnice, abychom zastavili. Vytáhl telefon, vyfotil si nás a mávl, ať jedem dál.

Bloudil jsem ulicemi Šternberka s cílem najít místo, odkud by se dal dobře vyfotit hrad. Po půl hodině zběsilého pojíždění městem jsem ho našel.

V hospodě jsme si dali předkrm z natrhaného hrášku a piva. Večeře byla čistě na grilu. Výtečné. Zvláštní kuchař. Nejvíc zabil snídani: „Chlapi, dumpingová cena – míchaný vajíčka s cibulkou za 60 Kč.“

Pak dodal: „Pánové, musíte být na tu snídani přesně v 9:00! Jinak se to nebude dat žrat!“

Dáváme si Babetácký sex – dýmka míru. Sedíš u stolu, tlačíš pivo a u toho pumpičkou na kolo dofukuješ duši.

5.den, Šternberk

Obličej mám od oleje zapleskaný, že to ani nejde dolů. Umyvadlo je celé špinavé a pořád mydlím. Snídaně byla luxusní. Krátká rozprava s kuchařem. Tradiční ranní údržba a kontrola Mirovy spojky.

Po snídani si nás obcházel a fotil jeden starší pán. Vylezlo z něj, že je Dán a jel se s kamošem podívat do továrny Jawa. A to jen proto, že měl doma zaparkovanou Jawu 350. Svět je malej.

Mira se nám cestou ztratil. Jakožto safety car s vercajkem jsem se vrátil asi 2 kilometry, abych je našel. Mira má vadnou svíčku. Vyměnila se a jelo se dál. Málem jsem najel na houbařský nožík, co se válel u krajnice. Po třetí píchnout by už nebylo vtipné.

Haná. Vyjedem na kopec, vyřadíme přehřáté motory a chladíme na volnoběh. Jako na kole. Davidovi se v kopci zasekl cvrček a přetrhl řetěz. Málem se vysekal.

Libavá – vojenský újezd. Mira zase nestartuje. Kvůli tankům je tu několik kilometrů kočičích hlav. Na Babettě peklo.

Když jsme projížděli přes Studénku, tak se zamotala navigace a omylem nás hodila stranou. Dojeli jsme na konec slepé ulice. Mezitím, co se kluci dohadovali, kam dál, já si všiml nenápadného pomníku. Stáli jsme pod tragicky známým mostem ve Studénce. Krátká poklona obětem a jede se dál.

Ostrava, zastávka před letištěm Mošnov – Dejv usnul.

Milan: „Hoši, potichu odjedem, Babettu mu schováme za zastávku a necháme ho tady. Schválně, kdy se vzbudí!“ Projel kamionák a na pozdrav zatroubil.

Dejv: „Já jsem usnul? Jak dlouho? Proč jste mě nevzbudili?“

Frenštát pod Radhoštěm – zastávka na dlabanec. Je kolem šesté večer. Od snídaně jsme nejedli. Pizza Del Monte stála vedle obchodu a byla dobrá. Beskydy dávají Babetám zabrat. Do vrchu Soláň se jede takových 5 kilometrů po klikaté silnici. Postupem odpadával jeden za druhým. Klepající, vrčící a přehřátá Babetta vyjela na jeden záťah a na zastávce sama zdechla. Z hlavy motoru se kouří. Čekáme na Dejva a Miru až se vyškrábou na horu. Největší adrenalinový zážitek – nejvyšší rychlost z kopce na volnoběžku 70 km/h. Mira zůstal zase stát. Dnes 179 km. Necítím zápěstí.

V kempu Hovězí byl sraz Jawistů. Náš faktický cíl splněn – stihli jsme to v čase. Se zpožděním, ale jsme tu. Chlapi nechápou, co tam děláme.

6.den, Hovězí

Sluníčko, lehký vánek.

Po snídani pokec s Jawistama. Měli zájem o Babetty a vše s nimi souvisejícími.

Jedeme domů! Odjezd na pohodu 9:45. Ve Vizovicích byla zácpa. Zrovna probíhal Masters of Rock a počty zvednutých rukou těžce narůstá.

Rostá se nechtěl v Luhačovicích vůbec zastavovat. Ukecal jsem ho na krátkou zastávku. Dali jsme si místní smradovku a koukali z jednoho z mnoha mostů na pstruhy. Dejv letmo projížděl stroje pohledem a pořád nedokázal pochopit, že jsme dojeli tak daleko.

Zastavil jsem na vršku kopce za Veselí nad Moravou. Čekal jsem, až dojedou ostatní. Zafoukal vítr a moje mašina spadla do škarpy. Díky bočním kabelám mám jen ohnutou páčku brzdy a odřenéj grip. Oběd v Bzenci penzionu Beta. Bomba. Borci za barem nevěřili, tak si nás šli vyfotit při odjezdu. Ke konci nás samozřejmě chytla bouřka jako prase. V Šitkách přivítání hasičskou skupinou na závodech. Zmrzlí, ale vyřechtaní Babetáci.

Závěrem:

Za mě supr. Troubení, vztyčené palce, mávání, focení, tolerantní řidiči. I přes pracovní den jsme mnoha lidem alespoň na chvíli vykouzlili úsměv na rtech.

Cílem cesty bylo dokázat, že to jde. Jde vyjet na stroji horším než Trabant a ujet skoro 1300 km. Kvůli časovému pressu jsme nemohli navštívit nebo si jen vychutnat chvíli na spoustě krásných míst naší země. Pouze jsme je profrčeli a viděli ze sedla. Tato místa zůstanou navždy zapsána v našich srdcích...

Erouš Hübel

Pan Václav Nečas nám zaslal fotografie, které stojí za zveřejnění. Je hodno obdivu a jak píše Václav „Strejda Matuška v 99ti letech.“

Můžeme jen závidět zdraví a vitalitu.

PŘÍSPĚVKY ORGANIZACÍ

UKLIÐME ČESKO

Na jaře roku 2014 začal spolek Ekosmák pořádat dobrovolnické akce zvané Uklidme Česko. Ta má za úkol pomoci životnímu prostředí a odstranit nelegální černé skládky a nepořádek. Tato akce se pořádá 2x ročně, a to vždy na jaře a na podzim. My bychom se letos do této akce také zapojili. Oficiální termín na letošní podzimní úklid je stanovený na 23. 9. 2017, ale s tímto termínem se dá jakkoliv hýbat. A jelikož jsou u nás v tomto termínu hody,

stanovili jsme náhradní termín, a to na 21. 10. 2017. Začátek bude ve 13h. Podrobnější informace se dozvíte z vyvěšených letáčků.

Tímto bych chtěla pozvat všechny, aby se také zapojili do této akce a pomohli tak uklidit naši obec a její okolí. Odměnou bude malé občerstvení a hlavně dobrý pocit!

Terezie Matýšková

KRVAVÉ JAHODY

Tak se jmenuje kniha, kterou napsal Jiří S. Kupka o děsivém svědectví Věry Sosnarové, která přežila 18 let v sovětských vězeních a gulazích.

V květnu roku 1945 osvobozující Rudá armáda zatkla matku Věry Sosnarové spolu s jejími dvěma dcerami, neboť po roce 1918 emigrovala z Ruska za bolševického teroru s československým legionářem do Brna. Spolu s odsunutými Němci pak putovala přes Pohořelice až k Mikulovu, kde je po měsíci čekání naložili na nákladní vlaky. V dobytčích vagonech je transportovali na východ. Už během cesty byla matka i obě sestry znásilněny sovětskými strážci. Hlavní pracovní náplní bylo kácení stromů. Pra-

covalo se i 12 hodin denně, a to i v 40 stupních mrazu. V lesním lágru strávily celkem osm let a dalších jedenáct pak v sovětských dolech, továrnách a slévárně.

V roce 1961 náhodou potkaly předsedu ruského kolchozu, který měl kontakt s JZD Nový Šaldorf na Znojemsku. Tomu se podařilo dojednat podmínky k návratu, Při odjezdu ze SSSR musely obě sestry podepsat mlčenlivost, co v Sovětském svazu viděly a slyšely. Věře bylo 34 let a vážila 37 kilogramů.

Paní Věře je 86 roků a její nelehký životní příběh si můžete přijít poslechnout v pátek 29. 9. 2017 od 18 hod. do místní orlovný.

Terezie Matýšková

ČSZ - DOPLNĚNÍ O ČERVNOVÉMU ČLÁNKU

Drazí sousedé,

Do minulého článku jsem zapomněl doplnit nejlépe hodnocená vína naší místní výstavy a svou chybu napravuji nyní:

Šampion bílých vín ročníku 2016:

Papež Radek, Křepice 380 – Veltlínské zelené, p.s.

Šampion archivních bílých vín:

Novák Josef, Borkovany 106 – Rulandské bílé, p.s. 2012

Šampion červených vín ročníku 2016:

Samson Petr, Velké Němčice – Zweigeltrebe

Šampion archivních červených vín:

Novotný Jaroslav, Šitbořice 118 – Svatovavřínecké, p.s. 2015

Nejlepší kolekce:

Novotný Jaroslav, Šitbořice 118 – 91 bodů

Vítězové jednotlivých kategorií:

André – Hudec Antonín – 87 b

Cabernet Moravia – Urbánek Václav – 91 b

Dornfelder – Valíček Justin – 92 b

Frankovka – Novotný Jaroslav – 89 b

Chardonnay – Konečný Zdeněk – 90 b

Modrý Portugal – Fiala František – 92 b

Müller Thurgau – Rozsypal Jaroslav – 89 b

Neuburské – Kurdiovský Tomáš – 92 b

Pálava – Ing. Šabata Martin – 89 b

Rulandské modré – Ing. Šabata Martin – 91 b

Rulandské šedé – Ing. Nečas Jan – 90 b

Ryzlink rýnský – Němeček Milan – 90 b

Ryzlink vlašský – Ing. Šabata Martin – 89 b

Sauvignon – Kurdiovský Tomáš – 90 b

Cuvée bílá vína – Cuninka Jozef – 90 b

Cuvée červená vína – Matuška Miroslav ml. – 90 b

Ostatní bílá vína – Ing. Šabata Martin – 91 b

Ostatní červená vína – Novotný Jaroslav – 90 b

Růžová vína – PROQIN, s.r.o., – 89 b

BURČÁK, GULÁŠ A CIMBÁLKA

Všichni jistě máme v živé paměti nedávno konanou akci Posezení u burčáku s ochutnávkou gulášů. Myslím, že za všechny zúčastněné mohu říci, že to bylo vydařené sobotní odpoledne. Počasí nám sice nepřálo, ale návštěvnost byla hojná a nálada dobrá.

Nyní se musím vrátit k podzimu minulého roku, kdy mezi hasiči vznikla vize uspořádat festival gulášů podobný mikulovskému nebo velkopavlovickému. A protože tvořím spojnici mezi bratry hasiči a přáteli zahrádkáři plán byl na světě: K zahrádkářskému posezení u burčáku přidat hasičskou ochutnávku gulášů. Z počátku jsem k tomu byl skeptický. Burčák a guláš – to nejde dohromady. Proč to, ale nezkusit? Některé hosty přiláká burčák, jiné guláš, někoho zase cimbálka. A tak postupem času dostávala naše společná akce jasnější obrysy. Oslovili jsme i další místní spolky, zda by nechtěli při-

pravit svůj guláš a ukázat, co v nich je. Vzhledem k tomu, že jsme letos guláše vařili poprvé, drželi jsme se při zemi, a kromě hasičů a zahrádkářů jsme přizvali ještě rybáře. Chtěli jsme je připravit na místě – v kotlích, a abychom předešli připalování dohodli jsme se na minimálním množství 30 litrů. Myslím jsem, že 90 litrů guláše se v žádném případě nemůže sníst, ale o půl 7 večer byly už všechny kotle prázdné – neuvěřitelné! Burčáku se vypilo také velké množství, že je až s podivem, jak čisto bylo kolem sokolovny. Do desáté hodiny nám hrála cimbálka, zpívali mužáci a my s nimi. Potom už byl čas,

abychom se rozešli a každý z nás v sobě tuto vydařenou akci nechal doznít. Chtěl bych poděkovat všem co se zúčastnili, jak organizátorům, tak i hostům.

Teď si dáme malý odpočinek a začneme plánovat další ročník.

*Za Šitbořické hasiče a zahrádkáře
Tomáš Kurdiovský*

SPORT

KOLOVÁ - 46. MEZINÁRODNÍ TURNAJ V KOLOVÉ V ZSCHERBENU (SRN)

Sezonu kolové začal oddíl ze Šitbořic po prázdninové přestávce tradičním, mezinárodním turnajem v družebním německém Zscherbenu. Jako vždy na turnaji startovala družstva všech kategorií.

V pátek 1. 9. se konal turnaj juniorů. Martin Drabálek a Štěpán Urbánek, stříbrní z mistrovství ČR juniorů, nastoupili do turnaje jako favorité. Kluci vyhráli svoji skupinu s německými družstvy i semifinálové utkání. Ve finále však nečekaně podlehl družstvu z Prahy v poměru 2:3. Pro šitbořické hráče je výsledek zklamáním a zároveň impulsem k zintenzivnění tréninků pro dosažení cílů – titul MČR a start na mistrovství Evropy.

Konečné pořadí juniorů:

1. Pankrác Praha
2. Sokol Šitbořice (M. Drabálek, Š. Urbánek)
3. SV Ilfeld
4. VfH Mühlen
5. LRC Ludwigsfelde
6. SG Langenwolschendorf
7. Reideburger SV
8. SV Lüblow

V sobotu 2. 9. startovala dvě družstva žáků. Šitbořice I (Dominik Šabata, Šimon Urbánek) a Šitbořice II (Ondřej Valíček, Tadeáš Červík – zapůjčený z TJ Favorit Brno). Šitbořickým družstvům velice pomohlo 4 denní soustředění pořádané TJ Favorit Brno těsně před turnajem. Šitbořice I prošly turnajem bez porážky a obdržené branky a jednoznačně turnaj vyhráli. Šitbořice II doplatily na nesehranost a skončily těsně pod stupni vítězů.

Konečné pořadí:

1. Sokol Šitbořice I (D. Šabata, Š. Urbánek)
2. Raideburger SV
3. RSV Zscherben
4. Sokol Šitbořice II (O.Valíček, T. Červík)
5. RVM Bilshausen
6. HSV Colbitz

Odpoledne 2. 9. se konal výtečně obsazený turnaj kategorie ELITE. Družstvo TJ Sokol Šitbořice hrálo ve složení Marek Topolář, Robert Zvolánek. Ze základní skupiny postoupili do semifinále utkání vítězstvím nad ambiciózním družstvem Zscherben I (4:3), remízou s mistry Evropy v kategorii Junior 2015 RSV Sangerhausen (3:3) a prohrou s Raideburger SV (1:6). V semifinále porazili Svitávku 5:4. Ve finále šitbořičtí nestačili na švýcarský VCR Möhlin, kdy i vlivem technických problémů s koly prohráli 6:3. Konečné 2. místo je však nadočekáváním, ale potvrzuje stoupající úroveň mužské kolové v Šitbořicích.

Konečné pořadí:

1. VCR Möhlin (SUI)
2. TJ Sokol Šitbořice (M.Topolář, R.Zvolánek)
3. Reideburger SV
4. MO Svitávka
5. RSV Zscherben II
6. RSV Zscherben I
7. RC Lostau
8. RSV Sangerhausen

Robert Zvolánek

ZAČALA FLORBALOVÁ SEZÓNA 2017/18

Tak tu máme nový školní rok a s ním i začátek nové sezóny 2017/18. Jak již víte z předchozího článku, do nové sezóny vstupuje náš klub s 23 družstvy - 7 ženských a 16 mužských.

Od těch nejmenších dětí až po veterány. Oficiálně začíná sezóna 16. 9. 2017, ale již teď se odehrály v rámci přípravy Pohárové soutěže mužů a žen. Přesněji 1. kolo poháru České pojišťovny.

Jako první nastoupil do pohárových soutěží náš tým mužů, a to o víkendu 26. - 27. 8. 2017 v Rousínově, kde se potkalo 5 družstev, které bojovalo o čtyři postupová místa do druhého kola. Náš tým mužů pojal tuto akci jako přípravu na novou sezónu. Poslal mladé hráče, převážně juniorského věku, například Pavla Halase. I tak se tento mladý tým nenechal zahanbit a ze čtyř zápasů dva vyhrál a postoupil do druhého kola. Ve druhém kole se muži potkali s družstvem Sokol Brno I, dlouholetým rivalem z Národní ligy. Zápas se odehrál 3. 9. 2017 v Brně a náš tým už nastoupil v silnější sestavě.

I když i tento zápas byl brán spíše jako příprava na sezónu, chtěli naši muži vyhrát. Bohužel se jim to nepovedlo a prohráli 1:3.

O víkendu 2. - 3. 9. 2017 nastoupily do 1. kola Poháru České pojišťovny i naše ženy. Také ony pojal tento turnaj jako přípravu na sezónu. Do týmu došlo pár nových hráček, a to jak z jiných týmů, tak i z řad juniorek. Ženy odehrály čtyři zápasy. První proti druholigovému, ale velice kvalitnímu týmu ze severu Moravy Ossiko Třinec,

druhý proti prvoligovému SK Jihlava. Ten je loňským vítězem základní části 1. ligy žen skupiny východ, kde hraje i náš A tým žen. Třetí zápas byl proti extraligovému FBS Olomouc a poslední proti FBC OSTRAVA. Byl to náročný víkend. Děvčata tyto zápasy zvládla skvěle a díky dvěma výhrám a jedné remíze skončila na výborném druhém místě. Jediné zaváhání si prožila proti extraligové Ostravě. Díky tomu se jim povedlo postoupit do druhého kola, kde se střetnou s týmem Florbal Židenice. O termínu a místě zápasu budete informováni na našich stránkách. Letošní sezóna bude náročná, náš klub odehraje skoro 700 utkání. Bohužel naše fanoušky a příznivce můžeme v Šitbořicích do sokolovny pozvat pouze na zápasy těch nejmenších (mini-žákyně, přípravka, elévové a elévky). Domácí turnaj mladších žáků a starších žákyň budeme pořádát v Dambořicích. Většinu ostatních zápasů, včetně 1. ligy žen, budeme pořádát v Rousínově a zápasy našeho A týmu mužů v Hodoníně. Pro ty, co nebudou mít čas přijet na zápasy, budeme ze zápasů 1. ligy žen a Národní ligy mužů vysílat videopřenosy a po zápasech bude vložen na www.youtube.cz sestřih zápasů. Veškeré informace najdete na našich nových stránkách <http://fbc-alligators.cz/>. Budeme rádi, když přijedete fandit přímo do haly. Zápasy 1. ligy žen a Národní ligy mužů jsou opravdu atraktivní.

Jednou Vás snad budu moci pozvat na domácí utkání extraligy žen do Šitbořické sportovní haly.

Jaroslav Hála – předseda klubu

AKCE FBC ALIGATORS:

8. 10. 2017 – 16:30 v SH Rousínov: PRAMOS Šitbořice FbC Aligators - SK Jihlava
7. 10. 2017 – 20:00 v SH Rousínov: PRAMOS Šitbořice FbC Aligators - itelligence Bulldogs Brno
21. 10. 2017 – Sokolovna Šitbořice: Turnaj elévů
22. 10. 2017 – Sokolovna Šitbořice: Turnaj elévů
22. 10. 2017 – 10:00 v SH Rousínov: PRAMOS Šitbořice FbC Aligators - SK Jihlava
4. 11. 2017 – Sokolovna Šitbořice: Turnaj přípravky
5. 11. 2017 – Sokolovna Šitbořice: Turnaj přípravky
4. 11. 2017 – 20:00 v SH Rousínov: PRAMOS Šitbořice FbC Aligators - FBC Dobruška
5. 11. 2017 – 15:00 v SH Pohořelice: PRAMOS Šitbořice FbC Aligators - Florbal Vsetín
18. 11. 2017 – 17:00 v SH Rousínov: PRAMOS Šitbořice FbC Aligators - FTC Vysoké Mýto
19. 11. 2017 – 11:00 v SH Pohořelice: PRAMOS Šitbořice FbC Aligators - IBK Hradec Králové
3. 12. 2017 – 11:00 v SH Křenovice: PRAMOS Šitbořice FbC Aligators - FTC Vysoké Mýto

FOTBAL V ŠITBOŘICÍCH SLAVÍ 85 LET

Sportovní klub byl založen začátkem roku 1932 v hostinci u Holcapfů. Před tímto termínem se asi dva roky hrávala jen přátelská utkání. Fotbal se hrál na hřišti na Rovince. Hrací plochu si hráči po večerech sami upravovali tak, aby měla rozměry pro soutěžní zápasy. Byl zvolen výbor, ve kterém byli vesměs živnostníci, kteří ručili pojišťovně v případě zranění hráče svým majetkem. Prvním předsedou byl zvolen František Nevídal - kovář. Kapitánem mužstva byl zvolen František Holcapfel. Nejvíce gólů v tehdejšímu mužstvu dával Jan Týbl. Na Rovince se hrávalo se střídavými úspěchy až do roku 1954. Ve válečných letech se oddíl dvakrát rozpadl. Někteří hráči ze Šitbořic odešli hrát do sousedních Borkovan. Za finanční příspěvní hlavně Emila Holcapfela, Josefa Chloupka a Josefa Matýška se oddíl kopané dal brzy do hraní za Šitbořice. Od roku 1955 se začalo hrát na hřišti u sokolovny. Hrál se tehdejší soutěž III. třídy okresního přeboru. V roce 1956 Šitbořice tuto soutěž vyhráli a postoupili do okresního přeboru. V těch letech nejvíce vynikal na pozici středního útočníka Ing. Jaroslav Viktorin (zemřel v roce 1974 ve věku 42 let). V letech postupu byl předsedou František Holcapfel a ve výboru byli Vladimír Navrátil st. a Brzobohatý Ladislav st. Po jedné sezoně ale mužstvo z okresního přeboru sestoupilo. Hrál se III. třída se střídavými úspěchy. V roce 1964 se okresní přebor vybojoval podruhé. Mužstvo hrálo velmi dobře a na fotbal chodilo mnoho diváků. Až 60 % všech gólů v té době dával útočník Jan Studýnka. Po pár sezonách však mužstvo znovu sestoupilo. Do vyššího okresního přeboru se postoupilo celkem 4x, nejlépe skončily Šitbořice na 5 místě. Oddíl se po sestupech dostal do úpadku a hrála se i nejnižší IV. třída. Koncem 70. let se začalo více pracovat s mládeží a v roce 1987 starší žáci pod vedením Jana Daniela svoji soutěž vyhráli a stali se přeborníky okresu Břeclav.

Ve své historii sehráli také Šitbořice několik významných přátelských zápasů a to v roce 1943 s tehdy slavnými prvoligovými SK Židenice (předchůdce dnešní Zbrojovky) a v roce 1945 s mužstvem Sovětských vojáků, v roce 1968 s Rakouským mužstvem z předměstí Vídně.

Připomeňme si velké hráče, kteří hrávali velmi dobře hlavně okresní přebor a již nejsou mezi námi. Z dobrých brankářů nesmíme zapomenout na dosud žijící Františka Pěčka a Josefa Drabálka, dnes už mezi námi nejsou Bohumil Vozdecký, Eda Tomek, Hanák Josef, Drabálek František. Hráči v poli - Ing. Jaroslav Viktorin, Václav Nevídal, Matěj Nevídal, Josef Stejskal, Oldřich Kaňa, Evžen Kaňa, Cyril Studýnka, Jiří Pešťál, Karel Zoubek, Antonín Novák, Sáček Ferda, Brzobohatý Ladislav ml., a další. Některé bývalé hráče a funkcionáře navštěvujeme každoročně na dušičky na místním hřbitově, navštěvujeme asi 32 hrobů. V současné době má oddíl kopané dvě mužstva dospělých, kteří hrají okresní přebor a IV. třídu. Letošní sezonu začala obě mužstva velice dobře, snad jim to vydrží. Největší nedostatek je v práci s mládeží. Mužstva mladých nám chybí. Jakkoli to dělají v těch oddílech, kde mládežnická mužstva mají? Tento nedostatek se jednou projeví. Slabší je to také v oblasti, která k fotbalu nedílně patří, a to je návštěvnost a diváci. Hřiště a areál máme pěkný a umíme se o něj dobře starat (pan Rostřa Zouhar) i podmínky pro diváky jsou dobré, jen je využít. Za poslední 4 roky bylo z oddílu kopané vyhodnoceno za dobrou činnost 6 bývalých hráčů a funkcionářů Okresním Fotbalovým svazem v Břeclavi. Do dalších let přejeme oddílu kopané v Šitbořicích mnoho úspěchů na hřišti i mimo ně. Někteří hráči i funkcionáři by měli v sobě mít více patriotismu ke svému oddílu a obci, které reprezentují. A mým velikým přáním je pozvat Vás všechny na Šitbořický fotbal, je opravdu na co se dívat.

Antonín Tesař

I V TĚCHTO PODMÍNKÁCH HRÁVALI FOTBALOVÍ NADŠENCI SVÉ ZÁPASY

FOTO ZASLAL A.TESAŘ

RADY A MOUDRA

Jan Werich

*Mít rád lidi a milovat lidi to je celé tajemství
a snad jediný recept na štěstí.*

Matka Tereza

*„Pokud jsi úspěšný, získáš falešné přátele
a pravé nepřátele. Přesto se snaž uspět!“*

PRANOSTIKA

Nejsou-li v srpnu hříby, nebude v zimě sněhu.

*Ozve-li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom
(vybráno ze starých kalendářů)*

Svatý František - v poledne košile, ráno kožíšek.

Listopadové hřmění pšenici ve zlato mění.

Svatá Barborka táhne sáně ze dvorka.

OBRAZOVÁ KRONIKA

TRADIČNÍ POUŤ NA ZLATOU SOBOTU DO ŽAROŠIC

FOTO: J.STEINBOCKOVÁ

SVATOVÁCLAVSKÉ HODY 2017

FOTO FILIP DVOŘÁK

OBRAZOVÁ KRONIKA

SÁZENÍ LÍPY – DÁREK OD ZASTUPITELŮ DINHARDU

Společné foto na vyhlídce se Švýcarsy

SVATOVÁCLAVSKÉ HODY 2017

FOTO FILIP DVOŘÁK

Štengaráček – zpravodaj obce Šitbořice, č. 2017/3 – červenec, ročník 23
 vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 640 kusů, neprodejné; tisk: Tiskárna Petr Brázda, Hodonín
 zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
 šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; redakce Renata Stříbrnská, Milan Němeček; jazyková úprava: Ing. Terezie Matýšková
 uzávěrka příštího čísla: 3. 12. 2017, redakce si vyhrazuje právo výběru příspěvků a jejich redakční úpravu.
 úvodní stránka: Babetta gang na cestách, foto Erik Hübel
 e-mail: redakce@stengaracek.cz, web: www.stengaracek.cz